


619. E világ mióta Fennáll

szöveg: Maróthi Gy., 1743


dallam: J. Crüger, 1653

c#m f#m G# A E c#m A H E f#m G#4-3 c#m
c#m f#m G# c#m c#m H E H-7 E f#m G# c#m



1. E vi - lág mi - ót - ta Fenn - áll, ő mi - vol - ta Sű - rű vál - to - zás;
Min - den dol - ga ín - ség, Bá - nat, ke - se - rű - ség És só - haj - to - zás;

c#m H/D# E4 -3 A(6) H E H f#m E c#m f#m G# c#m
E /G# A H E H E f#m G# c#m



Nin - csen ben - ne ál - lan - dó - ság: Min - den hi - á - ba - va - ló - ság!

c#m f#m G# c#m c#m H E H-7 E f#m G# c#m
2. Ó, ha meggondolná, Ember megfontolná Éltének végét!
c#m f#m G# c#m c#m H E H-7 E f#m G# c#m
És minden dolgában Forgatná magában Nagy rövidségét:
E /G# A H E H E f#m G# c#m
Bizony, e világ szépségét, Megutálná ékességét!

c#m f#m G# c#m c#m H E H-7 E f#m G# c#m
3. Nézd, a kicsi bimbók, Tavaszi virágok Mint illatoznak!
c#m f#m G# c#m c#m H E H-7 E f#m G# c#m
De ha ősznek dere Megüti, végtére Mind elváltoznak:
E /G# A H E H E f#m G# c#m
Kórok lesznek, megavulnak, Hirtelenséggel elmúlnak.

c#m f#m G# c#m c#m H E H-7 E f#m G# c#m
4. Embernek is él-te, Mint virág szépsége, Hamar elromlik;
c#m f#m G# c#m c#m H E H-7 E f#m G# c#m
Rövid az ide-je: Tíz, húsz esztendeje, S azzal elmúlik;
E /G# A H E H E f#m G# c#m
Akár gazda, akár szolgál: Menni kell, ha üt az ó-ra.

c#m f#m G# c#m c#m H E H-7 E f#m G# c#m
5. Nohát, ezt felvégyed, És szívedre tégyed: Rövid az élet!
c#m f#m G# c#m c#m H E H-7 E f#m G# c#m
Légy mindenkor készen, Amíg meg nem lészen A nagy ítélet;
E /G# A H E H E f#m G# c#m
Ne szabd magad e világhoz, Földi veszendő jószághoz!

